Влада - Радам!

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 190 (2192) ♦ Середа, 13 жовтня 1999 року ♦ Ціна договірна

13 жовтня

✔ 1805 р. У Кременці було відкрито Волинську гімназію.

✔ 1921 р. Відкриття Українського Вільного Університету в Празі.

✔ 1969 р. У Полтаві відкрито меморіальний комплекс і пам'ятник Солдатської слави воїнам і партизанам, які загинули в роки Великої Вітчизняної війни.

✔ 1992 р. Верховна Рада України затвердила прем'єр-міністром Леоніда Кучму.

Заборгованості: немає проблеми гострішої...

Парламентська хроніка

Ранкове та денне засідання 12 жовтня

Ще напередодні прогноз був такий: буде трансляція — день уряду відбудеться. У разі відмови депутати знатимуть, що робити.

Перед початком обговорення питання, винесеного на день уряду, виступив голова Комітету з питань свободи слова та інформації Іван Чиж. Він вказав, що уряд систематично ігнорує законну вимогу Верховної Ради про телерадіотрансляції сесійних засідань. Ось і цього разу трансляції не буде, що дає право заблокувати проведення дня уряду. Але, зважаючи на складність економічної та соціальної ситуації в країні, слід провести заплановані слухання. А щоб донести до народу правдиву інформацію, І. Чиж запропонував через газету «Голос України» дати повний звіт про день уряду, надрукувавши її тиражем у 10 мільйонів примірників. Сесія схвалила такий підхід до вирішення глухого питання.

З інформацією про діяльність уряду щодо погашення заборгованості в заробітній платі та пенсіях виступив міністр фінансів Ігор Мітюков. Він вказав, що розміри заборгованості останнім часом зменшилися. Проте загалом ситуація залишається гострою.

(Закінчення на 2-й стор.).

Я вам пишу

Виборець радить кандидатові в Президенти

Шановні кандидати в Президенти!

Просимо вас об'єднатися і захистити Україну від диктатури. Вам закрили рота, нам заткнули вуха. Кандидатура, яка підійде і лівим, і правим, — Олександр Мороз. Олександр Мороз — не лівий і не правий. Олександр Мороз — людина з великої літери. А Леоніду Даниловичу радимо зняти свою кандидатуру. Годі знущатись з народу України. Нами правлять Рабіновичі, Волкови, Долганови, Лапікури...

Від імені жителів Хмільника М. Уманець.

Роз'яснення

Центральної виборчої комісії щодо заборони проведення передвиборної агітації, що супроводжується наданням виборцям безплатно або на пільгових умовах відповідно товарів, послуг, цінних паперів, грошей, кредитів, лотерей, інших матеріальних цінностей

Конституція України гарантує громадянам України право брати участь в управлінні державними справами, вільно обирати і бути обраними. Вибори Президента України є вільними і відбуваються на основі загального, рівного і прямого виборчого права шляхом таємного голосування.

Передвиборна агітація може здійснюватися у будь-яких формах і будь-якими засобами, що не суперечать Конституції України та законам України.

З метою забезпечення реалізації і захисту конституційних виборчих прав громадян при проведенні виборів Президента України, рівності можливостей для всіх кандидатів у Президенти України під час проведення виборчої кампанії Центральна виборча комісія роз'яснює, що відповідно до вимог частини третьої статті 33 Закону України «Про вибори Президента України» забороняється проведення передвиборної агітації, що супроводжується наданням виборцям безплатно або на пільгових умовах відповідно товарів, послуг, цінних паперів, грошей, кредитів, лотерей, інших матеріальних цінностей.

Порушення цієї вимоги Закону тягне за собою кримінальну відповідальність.

Старі борги — у довгу шухляду

Цим людям залишається лише сподіватися і чекати

Мало яке видання в Німеччині минулого тижня на першій полосі не приділило уваги цій темі: переговорам уповноваженого канцлера Отто Ламбсдорфа і американського державного міністра Стюарта Айзенштатта про виплату компенсацій жертвам націонал-соціалізму — східним примусовим працівникам. Минулого четверга у Вашингтоні німецька сторона оголосила про прийняття рішення: підприємства, що використовували рабську працю в роки другої світової війни, сплатять «остарбайтерам» 4 мільярди марок. Ще 2 мільярди до цього фонду внесе німецький уряд.

(Закінчення на 5-й стор.).

У номер

Наймолодші серед найстаріших

11 жовтня на 102-му засіданні Ради Міжпарламентського союзу, яке відкрилося в Берліні, Україну урочисто прийнято до його складу. Як заявив у вітальному слові керівник української делегації народний депутат Станіслав Гуренко, Україна має намір активно працювати в цій авторитетній міжнародній організації, членами якої є 138 національних парламентів та 5 міжпарламентських асамблей.

Міжпарламентський союз заснований ще у 1889 році для сприяння політичному діалогу між суверенними країнами, розвитку парламентаризму і демократії, захисту прав людини. Він вважається найстарішою міжнародною організацією у світі.

Передплата-2000

Спробували і виграли

Восьмий рік листоноша доставляє «Голос України» в домівку жителя села Тростянець, що у Костопільському районі Рівненської області, Андрія Лаврентійовича Сидорчука, котрий він, за його словами, «читає від першого до останнього рядка і завдяки якому знає, що у світі робиться».

Подружжя Сидорчуків, яке прожило в парі сорок вісім років, у перерві між клопотами знаходить вільну хвилинку для того, щоб почитати «Голос України». Ось так сідають старенькі ладком і Андрій Лаврентійович читає вголос, бо у дружини останнім часом негаразди із зором. Під час такої чергової «політінформації» і дізналися Сидорчуки, що в заохочувальну лотерею, яка традиційно розігрується серед шанувальників газети, виграли приз — однотумбовий письмовий стіл, що його люб'язно надав спонсор — колектив ВАТ «Костопільський домобудівний комбінат» на чолі з Іваном Вовчуком.

(Закінчення на 8-й стор.).

Фото Олександри ЮРКОВОЇ.

❍ *На шахті Бутовка ДХК «Макіїввугілля» (Донецька область) сталося загоряння у кріпильному просторі, 155 осіб, що працювали під землею, оперативно піднято на поверхню.*

❍ *150 шахтарів 4-ї Великомостівської шахти ДХК «Укрзахідвугілля» (Львівська область) продовжують піший похід на Львів, вимагаючи погашення заборгованості в заробітній платі.*

❍ *Невідомі зірвали торги з продажу пакета акцій ВАТ «Миколаївський глиноземний завод».*

❍ *Сторічний ювілей відзначив Ерастівський державний аграрний технікум (Лозоватка П'ятихатської району Дніпропетровської області).*

P.S.

До виборів залишилося 18 днів

У номер

Міняти Президента чи лишень модель, або Хто знищив Київську Русь?

У глави нашої держави новий головний біль. З'ясовується, Леоніда Даниловича край припекла проблема «переоблаштування» вищого законодавчого органу держави. І рецепт простий — одна голова добре, а дві буде ліпше — замість однієї палати під куполом по вулиці Грушевського «замати» дві — нижню палату, з обраних за партійними списками депутатів, і верхню — з призначених Президентом керівників областей — губернаторів.

Варто було Леоніду Даниловичу в запалі передвиборних президентських перегонів лише закинути про цю ідею, як партійні прихильники безпартійного Президента уже «взяли під козирок» — «Будь сдєл!». Днями на засіданні «круглого столу» керівників більш як двох десятків політичних партій, що увійшли до виборчого блоку «Наш вибір — Леонід Кучма», уже заявлено про готовність

ініціювати всеукраїнський референдум...

Не менше, якщо, мовляв, не вдасться пропихнути задумку через своїх партійців у Верховній Раді. Облишмо поки що аргументи і за двопалатний, і за однопалатний парламенти. Тут є про що посперечатися. Особливо, коли пригадати, що може витворяти глава держави (нинішній чи майбутній), отримавши «контрольний пакет» над Верховною Радою у вигляді цілої палати з своїх ставлеників у регіонах.

Євгену Кушнарьову — чільникові з НДП, який за цим «круглим столом» робив заспів потреби референдуму, заперечити було важко у тому, що вибудвана за нинішньою моделлю влада діє не так ефективно і відповідально, як слід, а тому модель треба терміново змінити. Так і читалося поміж рядками заяви блоку та з виступів партійних функціонерів, що нинішні наші біди не в конкретному Президентові, а лише в моделі. І вже навіть останній двієчник у школі мусив би зробити «правильний висновок» — не міняймо на виборах Леоніда Кучму — ліпше змінимо потім владну модель.

А консерватор – проти

За сподіваннями більшості учасників «круглого столу», Леонід Кучма одразу після переобрання (а партійці в це свято вірять), почне з референдуму. Чи на часі нині такий накладний і марудний захід для зубожілого народу, якось і не запитували. (Достатньо уявити, як прибуває агітатор-референдумник у село, а воно спорожніле. Йому підказують: і мале, і старе нині в полі, вручну, наче у післявоєнний час, збирають цукрові буряки. Так ось, підходить агітатор до зморених, замурзаних, сердитих селян з «державницьким» запитанням: що вам ближче до душі — одноголовий чи двоголовий вищий законодавчий орган?)

Ідилію планів пропрезидентських партійців дещо зіпсував лідер консерваторів Олег Соскін, нагадавши всім за «столом», що він не чув, щоб Леонід Кучма десь казав про неправильне прийняття Конституції (і справді, за що ж тоді Президент нагороджував депутатів). А несміливі розмови про нелегітимність Конституції можуть довести і до нелегітимності виборів президента, парламенту, призначення уряду... І нагадав колегам, що якби НДП, і зокрема Валерій Пустовойтенко, відмовилися від монополізації влади, якби уряд не блокував виконання указів, то вже давно була б можливість сформувати коаліційний уряд, налагодити співпрацю гілок влади тощо. Лідер консерваторів назвав повним нонсенсом наміри запровадження окремої палати в парламенті для керівників областей, назвавши це феодалізацією України і нагадавши, що вузькі інтереси таких князьків свого часу знищили Київську Русь.

Анатолій БЕНЬ.

✓ Київ

Валерія Новодворська – за Геннадія Удовенка

Відома російська правозахисниця Валерія Новодворська, яка відвідала Київ, на прес-конференції в УНІАН однозначно висловилася на підтримку кандидатури голови Руху Геннадія Удовенка. Вона сказала, що бачить в його особі найдостойнішого Президента України.

Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

Заборгованості: немає проблеми гострішої...

Ранкове та денне засідання 12 жовтня

Парламентська хроніка

(Початок на 1-й стор.).

Для поліпшення стану справ уряд передбачає адресно виділити один мільярд гривень. Але для кардинального вирішення питання необхідно ввести в дію основний важіль фінансових надходжень — повинно запрацювати виробництво. Міністр вказав, що уряд має намір до кінця року звести до мінімуму заборгованості. Оптимізму, мовляв, додає те, що фінансових надходжень більшає. При цьому він відкинув звинувачення, ніби це відбувається за рахунок негласної емісії.

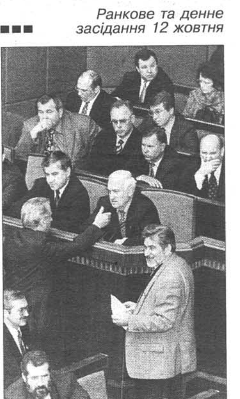
Сесія заслухала виступи голови правління Пенсійного фонду Бориса Зайчука, голови Рахункової палати Валентина Симоненка, голови Комітету з питань соціальної політики та праці Євгена Марчука, голови Комітету у справах пенсіонерів, ветеранів та інвалідів Петра Цибенка.

На обговорення було також винесено кілька питань. Перше —щодо пропозицій Президента до закону "Про внесення змін до Закону України «Про пенсійне забезпечення». Доповідав голова профільного комітету Петро Цибенко. Голова правління Пенсійного фонду Борис Зайчук спробував довести, що достатнього фінансового підгрунтя для прийняття цього закону на сьогодні немає. З чим ряд депутатів не погодився. У проекті постанови вказувалося, що Верховна Рада погоджується з переліком джерел надходження коштів до Пенсійного фонду, запропонованого профільним комітетом. Це дало підстави прийняти проект зазначеної постанови в цілому.

Після цього було прийнято проекти постанов про звернення Верховної Ради України до конгресу Сполучених Штатів Америки та про надання телеефіру О. Морозу.

Після перерви у контексті дня уряду сесія заслухала інформацію Кабміну про внутрішній та зовнішній борги України. З доповіддю виступив міністр фінансів Ігор Мітюков. На сьогодні внутрішній борг держави перед своїми громадянами становить 13 млрд. 584,5 млн. грн., а зовнішній — 41 млрд. 736,5 млн. грн. Загалом державний борг України становить 55 млрд. 321 млн. грн., або 12 млрд. 630,3 млн. доларів. Звідси видно, що на шиї країни і народу борговий зашморг затягується дедалі тугіше. Однак Ігор Мітюков вважає, що державний борг іще не досяг критичного рівня.

Наскільки достовірні ці викладки? У своєму виступі голова Рахункової палати України Валентин Симоненко доповів, що насправді борги набагато вищі. До суми внутрішнього боргу уряд не включає трудові заощадження громадян, які держава має повернути. Приховуються також борги, що їх брали різні комерційні структури, які позичали гроші під гарантії держави. Про це нагадав і заступник голови Комітету з питань фінансів та банківської діяльності Богдан Губський.

Із заключним словом виступив Голова Верховної Ради Олександр Ткаченко.

Прийнято дві постанови. З першого питання порядку денного — роботу Кабміну визнати незадовільною. З другого —така сама оцінка.

Іван ДМИТРЕНКО.
Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

«Канівська четвірка» визначилася з єдиною кандидатурою, але продовжує консультації

Остаточне рішення попереду

Вибори

На прес-конференції, на якій «канівська четвірка» обіцяла назвати прізвище єдиного кандидата на президентських перегонах, зібралася рекордна кількість журналістів. У напруженому чеканні колеги навіть робили ставки на власні прогнози: чи розкриють сьогодні карти, чи визначаться з єдиним, чи запропонують якийсь новий розклад? Вийшовши до залу, всі четверо кандидатів — Олександр Ткаченко, Євген Марчук, Олександр Мороз і Володимир Олійник — загадково посміхалися.

Прізвище єдиного кандидата названо не було. "Ми визначилися в цілому щодо однієї кандидатури, але сьогодні її не представлятимемо», — сказав під розчаровані вигуки залу Олександр Ткаченко. За його словами, після засідання координаційної ради з місцевого самоврядування, на якій розглядалося становище в Україні напередодні виборів, у «четвірки» виникло чимало питань, які потрібно осмислити.

Насамперед ідеться про ймовірність фальсифікації виборів. «Загроза фальсифікації може бути більша, ніж здається сьогодні», — зазначив Олександр Мороз. «Ми отримали інформацію, що проти «четвірки» в цілому і того, кого ми в принципі вже визначили, готуються дуже серйозні акції, — додав Володимир Олійник. — За справу взялася команда опонентів, яка не збирається працювати за демократичними принципами».

Учасники Канівського звернення ще сподіваються на результативні переговори з Петром Симоненком. І, можливо, саме через досі непевну позицію лідера комуністів з прізвищем не квапляться. За словами Олександра Мороза, попередні зустрічі з Петром Миколайовичем «стверджують, що для активу комуністів і самого Петра Симоненка вистачає пристойних місць у розподілі влади, щоб можна було розраховувати на його підтримку під час виборчої кампанії». Останнє слово П. Симоненка може вплинути не лише на розширення «електоральної бази», а й на розстановку сил у самій «четвірці».

Звісно, прізвище єдиного кандидата від «канівської четвірки» також дуже очікують на Банковій. А тому від чотирьох політичних гросмейстерів можна сподіватися не лише вже розписаних у пресі варіантів (одна з яких —вихід з «четвірки» у разі приєднання П. Симоненка не одного, а двох кандидатів — лівого і правого, який потім об'єднає довкола себе решту правих, опозиційних до нинішньої влади кандидатів, і «відтягне» голоси у нинішнього Президента). Варіант може бути цілком несподіваний.

Остаточне рішення «канівської четвірки» обіцяють оприлюднити у середу ввечері або в четвер зранку. Але навіть якщо дочекаємося сенсації, головна буде не вона. А те, щоб в останні дні перед 31 жовтня і на самих виборах боротьба була чесна. А не як у тому анекдоті.

Першого листопада приїздить голова ЦВК до Президента і каже:

— Пане Президенте, є дві новини. Одна добра, інша погана. Добра та, що ви обрані Президентом України.

— А яка ж погана?

— А те, що за вас ніхто не проголосував...

Юліана ШЕВЧУК.
Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

Артилерії не знайдено. Поки що

Передвиборна кампанія Наталії Вітренко знову в центрі уваги

Продовження теми

Ми вже повідомляли про автомобільну аварію, яка сталася під час перебування лідера прогресивних соціалістів на Донеччині. За дорученням редакції наш власний кореспондент з'ясував подробиці інциденту. В управлінні ДАІ по Донецькій області повідомили, що водій зустрічного автомобіля не зреагував на сигнальний «маячок», що стало причиною аварії. Постраждала вагітна дружина шофера, а також один з охоронців Наталії Вітренко.

Передвиборна кампанія Наталії Вітренко знову в центрі уваги.

Стан вагітної складний, оскільки в неї ушкоджено хребет. Є загроза перерви вагітності. Н. Вітренко висловила співчуття постраждалій і була сама дуже пригнічена.

Наш кореспондент повідомляє також, що на місці аварії на асфальті і в кущах не знайдено жодних слідів довірених осіб кандидата в Президенти Олександра Мороза, а також немає ніяких ознак присутності самого Олександра Олександровича.

Хоча це не виключає можливості, що через тиждень доблесні спецслужби знайдуть на місці інциденту замаскований танк, а то й артилерійську батарею, яка належить комусь із претендентів на державне крісло.

Жарти сумні, а запитання залишаються.

Наприклад, яка була потреба мчати кортежу кандидата в Президенти Наталії Вітренко під «маячком»? Куди вони поспішали, до лікарні? Чому в такий спосіб створюються незручності для пересічних громадян, виникає загроза їхньому життю?

Врешті-решт, заради кого і чого все це відбувається?

Складається враження, що ті, хто при владі, існують в одному вимірі, а народ — в іншому.

Влас. інформ.

Держава заборгувала нам 13 млрд. 584,5 млн. грн.

Президент і парламент

На жаль, суперечності між Президентом і парламентом набули всеукраїнської публічності

Однією з характерних і, на жаль, драматичних ознак політичного життя в новій Україні є напружені відносини між Президентом і парламентом. Заради справедливості треба сказати, що вони ніде і ніколи не бувають безхмарні. Діалектична суперечливість закладена в самій природі цих владних інституцій. В Україні вони ускладнені ще й конституційними парадоксами.

Як і в країнах з давніми традиціями демократії, у нас проголошено принцип поділу влади на три гілки: законодавчу, виконавчу і судову. Відповідно до їх уособлень виступають: парламент, Кабінет Міністрів, прокуратура, Верховний та Конституційний суди. Президент не належить до жодної з гілок влади, тим часом конституційно наділений практично необмеженими владними повноваженнями.

Навіть коли б президентські амбіції не розходилися з можливостями, не було б гарантії, що в усіх випадках дії будуть бездоганно вивірені і безпомилкові. Така вже природа монархічної влади: вона завжди тяжіє до авторитаризму, орієнтації лише на свою думку. Іноді — на думку свого вузького оточення, яка практично завжди трансформується в його власну і ретранслюється на широку громадськість як мудре рішення Президента. Він досить швидко звикає до цього і частогусто погоджується з мудрістю «своїх» думок навіть тоді, коли вони не були погоджені з ним. Прикладом цього є заяви наших численних прем'єрміністрів, що всі їхні дії є не що інше, як реалізація курсу Президента.

Людство вже давно зрозуміло авторитарну природу влади особистості і придумало їй противагу — парламент. За своєю природою він є представницьким органом, причому не лише обирається народом, але й зберігає постійний зв'язок з ним, підзвітний йому через підзвітність депутатів перед виборцями. Не випадково люди з усіма своїми бідами йдуть до депутатів, а часом і до парламенту, демонструючи своє невдоволення навіть і тими діями влади, до яких він не має жодного стосунку.

Лише парламент як автономний, не залежний ні від кого орган може опонувати Президентові і висловлювати сумніви щодо його дій. Він це й робить, що викликає невдоволення Президента та його оточення. І дарма, адже йдеться не про конкретну депутатську критику виконавчої влади, яка може бути і неадекватна, а про консолідовану думку парламенту, колективний розум котрого завжди переважає розум навіть і непересічного Президента. Не випадково із вуст Голови Верховної Ради України О. Ткаченка якось пролунали такі слова: «Верховна Рада не помиляється». Звичайно, що був жарт, але з тих, в яких є велика частка правди. Може помилитися і Верховна Рада, але технологія прийняття нею рішення така, що зводить помилки до мінімуму.

У зв'язку з цим непокоять президентські заперечення законів, які приймає Верховна Рада. За Конституцією Президент має право накладати вето на закони, але вочевидь зловживає ним. Практично кожний п'ятий закон повертається до Верховної Ради. Це дуже багато. І важко припустити, що за тієї ретельності, з якою приймаються закони у Верховній Раді, вони виявляються такі незбалансовані, що одна людина чи кілька її радників бачать це ліпше, ніж сотні народних депутатів. Створюється враження, що президентські вето застосовуються нерідко не для того, щоб поліпшити закони, а щоб зайвий раз нагадати, хто в домі хазяїн.

На жаль, трапляється, що Президент не підписує навіть ті закони, щодо яких його вето успішно подолано парламентом. І жодної ради цьому немає. В Конституції нічого не сказано, як бути в такому разі. Тим часом, коли б право підпису цих законів було у Голови Верховної Ради, жодної правової колізії не виникало б.

Мрія кожного диктатора — мати слухняний, «кишеньковий» парламент. Історія знає немало прикладів, коли парламенти були буквально зім'яті авторитарними режимами. Найближчий до нас приклад російського парламенту, розстріляного Б. Єльциним. Але, дивна річ, в усіх випадках вони відроджувалися, як птах Фенікс, до того ж, як правило, на міцнішій організаційно-демократичній основі.

Л. Кучма, маючи на увазі свої непрості взаємини з Верховною Радою, якось заявив, що коли його оберуть Президентом удруге, він негайно створить у ній так звану конституційну більшість. Верховна Рада на другий день буде інша.

Що можна сказати на це? По-перше, Верховна Рада є самодостатньою інституцією, і до функцій Президента не входить її структуризація. По-друге, коли, не дай Боже, справді вдалося б правдами і неправдами створити у ній пропрезидентську більшість, це був би болючий удар по українському парламентаризму і демократії.

Намагання створити слухняний парламент — шкідливе для державно-політичного розвитку. У країнах з давніми традиціями парламентаризму баланс владних повноважень завжди на користь парламенту. Перша особа в країні, президент чи канцлер, не заявляють вголос претензій на свої переваги, а тим паче не вдаються до шельмування парламенту. Там це було б сприйнято як нерозуміння природи демократичного суспільства, означало б крах політичної кар'єри.

На жаль, у нас суперечності між Президентом і парламентом набули всеукраїнської публічності. Я не пам'ятаю жодної промови чи інтерв'ю Президента, де йшлося про Верховну Раду, в яких вищий законодавчий орган України не був би підданий нищівній критиці. Не наголошуватиму на окремих надмірностях, зупинюся на суті. А суть претензій Президента до парламенту зводиться до того, що саме він є чи не єдиним гальмом успішної реалізації курсу економічних перетворень в Україні.

Коли це говорилося про Верховну Раду минулого скликання, яку очолював О. Мороз, я думав: «Тож треба, так не пощастило Л. Кучмі, а разом з тим і Україні з парламентом». Коли це саме кажуть і про нинішню Верховну Раду, Голова якої О. Ткаченко робив усе, щоб налагодити парламентсько-президентську співпрацю, я маю іншу думку.

Але Бог з нею, з цією моєю думкою. Непокоїть цілком хибна і контрпродуктивна орієнтація політичного життя в Україні, коли Президент-«реформатор» постійно бореться з «консервативним» парламентом. До того ж бореться не сам, а з усією президентською раттю. Як то кажуть у народі: «Куди кінь з копитом, туди і рак з клешнею». За Президентом потягнулися працівники його адміністрації, міністри, керівники державних комітетів. З'ясувалося, що і їм усім заважає успішно працювати Верховна Рада. А далі, як у Т. Шевченка, — «аж загуло». До критики залучилися віршомази, запопадливі журналісти, люмпенізована челядь. Маючи верховне благословення, вони вважають мало не за честь вилити і свою частку бруду. Особливо непристойно поводять себе щодо Верховної Ради журналісти Першого національного каналу телебачення. Чого тільки варта політична клоунада добродіїв Долганова і Лапікури. Пан Сторожук стриманіший в емоціях щодо вищого законодавчого органу країни, але робить ту саму невдячну (звичайно, не для нього, а для України) справу з його дискредитації, що й попередники.

Основний лейтмотив критики Верховної Ради полягає в тому, що вона марнує час і надто повільно приймає такі потрібні країні нові закони. Як народний депутат з усією відповідальністю заявляю, що це — неправда. Тільки за останню сесію Верховна Рада прийняла майже 300 законів, усього їх нині маємо 1300. Мало це чи багато? Напевно, ще недостатньо. Але наше головне лихо не в тому, що бракує законів, а в тому, що вони не виконуються. Для прикладу наведу лише «Закон про основи державної політики у сфері науки і науково-технічної діяльності». У ньому фінансування фундаментальних досліджень на 1999 р. визначено в розмірі 1% від ВВП. Та не встигли висохнути чорнила на президентському підписі, як Кабмін повністю знехтував закон і зменшив цю цифру до 0,4%.

Кілька слів про інтелектуальний рівень Верховної Ради. Зусиллями виконавчої влади і підконтрольних їй засобів масової інформації створюється враження, що в законодавчому органі зібрані ледь не одні консерватори, а то й просто обмежені люди. Не треба так ображати свій народ, а також і самих себе. Адже всі ми причетні до обрання саме такого парламенту. Можливо, наш вибір не був оптимальний, завжди хочеться кращого. Але наважуюся стверджувати, що колективний розум Верховної Ради аж ніяк не гірший за колективний розум Кабміну чи Президента з його адміністрацією. А те, що обидва наші президенти, як і значна кількість міністрів, їх заступників, членів президентської адміністрації, пройшли школу депутатства, переконливо свідчить, що саме Верховна Рада є найпотужнішим зібранням політичної еліти України.

На жаль, є свої проблеми і з повноваженнями парламенту. Вони також закладені в Конституції. Найголовнішою із них є та, що Верховна Рада усунута від участі у формуванні уряду та інших органів виконавчої влади, а відтак і не несе жодної відповідальності за їхню діяльність. За такої форми участі парламенту в державному управлінні, йому, по суті, і не потрібна парламентська більшість, про яку так мріє Президент.

Останнім часом набуває поширення думка, що суперечності між Президентом і парламентом були б менші, коли останній складався б не з однієї, а з двох палат, як, скажімо, у США чи Росії. Нещодавно це прозвучало і з вуст Л. Кучми. Загалом ідея продуктивна, але поки що не на часі. Для її реалізації потрібно конституційно змінити форму держави з унітарної на федеративну, а разом з тим визначитись і з новим адміністративно-територіальним поділом України. Треба створити 10—11 земель за давнім історичним поділом — Волинь, Поділля, Галичина, Слобожанщина тощо, — обрати в них земельні парламенти і уряди і на цій базі сформувати верхню палату парламенту. Тоді вона буде не призначеною Президентом, а також представницькою, обраною народом. І невідомо, чи цей самодостатній орган полегшить політичну ситуацію в Україні. Скоріше усього, ще більше ускладнить. Так що краще вже шукати порозуміння з однією палатою.

Громадськість України покладає великі надії на наступні президентські вибори, сподіваючись, що новообраний Президент не продовжить сумну традицію протистояння з парламентом. Відповідні заяви щодо цього вже роблять і кандидати у Президенти, мовляв, коли я стану Президентом, обіцяю, що не конфліктуватиму з парламентом. Можливо, що у якомусь варіанті так воно й станеться, але лишаються і великі сумніви. Адже глибинні причини цього протистояння не так у характері, темпераменті і вихованості Президента чи Голови Верховної Ради, хоч, звичайно, і в них також, як у конституційній невизначеності форми державного управління.

Насамкінець хотів би звернутися до усіх опонентів Верховної Ради з пропозицією піднестися над особистими амбіціями, симпатіями, уподобаннями і припинити її шельмування. Всім потрібно, нарешті, зрозуміти, що тут можна зажити лише геростратової слави. Дискредитується насправді не так парламент, як ідея державної незалежності і демократії. Адже саме Верховна Рада стала символом нової України. Вона прийняла всі основні акти нашої суверенності, породила нові інститути влади, у тому числі і президентський. Тож навіщо так бездумно підточувати фундамент нашої ще не надто зміцнілої будови?!

Петро ТОЛОЧКО,
академік,
народний депутат України.

Власність дає свободу

Фракція Народного руху розповсюдила заяву з приводу розгляду законопроектів про розвиток сільського господарства та продовольчої безпеки держави. У ній, зокрема, йдеться: «Відсутність законодавчо сформованої аграрної доктрини в Україні та непослідовність здійснення земельної реформи спричинили загрозу продовольчій безпеці держави. Особливо вона загострилася за останні роки. Торік порівняно з 1991 роком виробництво валової продукції сільського господарства зменшилося на 40 відсотків. За останні 8 років зменшилося споживання на душу населення: м'яса — наполовину, молока, молокопродуктів і яєць — на 40 відсотків, а фруктів і ягід — на третину. Це означає, що український народ опинився на межі існування, виживаючи за рахунок споживання картоплі та хліба. 14,5 мільйона наших співвітчизників живуть за межею малозабезпеченості. Їх середньодушовий сукупний доход у 1998 році був менший за 73 гривні 70 копійок на місяць.

Зростає чисельність незайнятих працездатних у сільській місцевості, яка сьогодні досягла вже 1,2 мільйона осіб. Це переважно молоді люди. Така ситуація поглибила соціальну й політичну кризу в суспільстві, яка може перерости в загрозу національній безпеці Української держави, аж до втрати її незалежності.

Народний рух України від перших днів створення незалежної Української держави визнав пріоритетним аграрний сектор економіки, розробив чітку програму реформування і розвитку сільського господарства. Фракція Руху у Верховній Раді України визначила пріоритетні напрями здійснення аграрної політики, запропонувала конкретні механізми їх реалізації через пакети законопроектів, які стосуються іпотечного кредитування сільськогосподарських товаровиробників, підтримки особистих підсобних господарств, розвитку сільськогосподарської та кредитної кооперації, аграрного ринку, податкової політики, орендних відносин тощо.

Проте заангажована більшість у Верховній Раді, як і в попередньому скликанні, не спромоглася прийняти пакети фундаментальних законів, які забезпечили б вихід сільського господарства з глибокої кризи. Саме через те український селянин не зможе отримати довготермінові низьковідсоткові кредити, що так потрібні йому для придбання нової техніки, запровадження сучасних технологій.

Комуністами заблоковано зміни до Земельного кодексу, що сприяли б розширенню і зміцненню особистих підсобних господарств селян, на яких тримається 2/3 валового виробництва основних продуктів харчування. Заблоковано законопроект про справляння державного мита під час посвідчення договорів оренди земельних ділянок.

Досі Верховна Рада України не ратифікувала низку міжнародних угод, реалізація яких сприяла б притоку інвестицій у сільське господарство, відкриттю нових кредитних ліній», йдеться у заяві.

Хроніка. Факти. Події

✔ Приштина

У місії ООН перші втрати

Пізно ввечері на одній із центральних вулиць Приштини вбито технічного співробітника місії ООН, який устиг попрацювати лише добу. Як повідомляють джерела в штаб-квартирі ООН, а також американські ЗМІ, його застрелили біля готелю, куди той повертався після роботи. За не підтвердженими даними, убитий — громадянин Болгарії, але прізвище його поки ще не повідомлено. Відомо лише, що він — перша жертва зі складу місії ООН з початку її діяльності в Приштині.

✔ Лондон

Реформувати — це класно!

Британський прем'єр-міністр Тоні Блер приступив до чергового етапу переформування свого уряду. Пітера Мандельсона — одного з найближчих соратників прем'єра — призначено новим міністром у справах Північної Ірландії. Він замінить на цій посаді Мо Моулам. Нинішня перестановка кабінету викликана рішенням міністра охорони здоров'я Франка Добсона піти зі своєї посади і балотуватися на виборах мера Лондона, а також призначенням колишнього міністра оборони Джорджа Робертсона на посаду Генерального секретаря НАТО.

✔ Астана

Вибори закінчилися, справа за експертами

Організація з безпеки і співробітництва в Європі зазначила: парламентські вибори, що відбулися в Казахстані, пройшли краще, ніж вибори президента у січні, однак і під час нинішніх виборів було чимало порушень. Представник ОБСЄ сказав на прес-конференції, що місцеві чиновники, вірні президентові Назарбаєву, залякували кандидатів від опозиції і це призвело до поширеної думки про фальсифікацію результатів виборів.

✔ Єреван

У центрі обговорення — Нагірний Карабах

Президенти Вірменії та Азербайджану провели четверту за останні два місяці зустріч з проблем Нагірного Карабаху. У заяві, оприлюдненій після зустрічі, йдеться, що президенти Алієв і Кочарян підкреслили необхідність компромісу для досягнення мирного врегулювання, а також важливість подальших зустрічей.

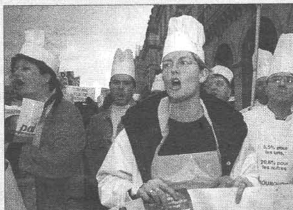
✔ Делі

Жодного шансу опонентам. Уроки минулого пішли на користь

Отримавши перемогу на парламентських виборах в Індії, Національний демократичний альянс (НДА) обрав своїм лідером виконуючого обов'язки прем'єр-міністра країни Атала Біхарі Ваджпаї. Таке одностайне рішення прийняли в індійській столиці керівники 24 партій, які входять до альянсу. Це означає, що найвизначніший політичний діяч Індії Ваджпаї автоматично стане новим прем'єр-міністром країни. Новому урядові Індії доведеться ухвалювати «жорсткі рішення» для врегулювання численних проблем, що стоять перед країною, заявив Атал Біхарі Ваджпаї. Завтра він складе присягу як прем'єр-міністр республіки.

✔ Фотофакт

Французьким кухарям і власникам ресторанів не до жартів. Вони вийшли на вулиці Парижа, вимагаючи зменшити податок на додану вартість. Адже платять 20,6 відсотка, натомість ресторани «швидкого харчування» (такі як Мак-Дональдс чи Бургер Кінг) — лише 5,5. То де справедливість?

За повідомленнями кореспондентів «ГУ» та зарубіжних інформагентств.
Фото АП.

«Або Кучма і Європа, або колоніальне існування...»

Міністр закордонних справ малює страшні картини

Власне, учора в МЗС було не передвиборне зібрання активістів за переобрання діючого Президента. Відбулася нарада-семінар керівників управлінь та відділів зовнішніх зв'язків міністерств, відомств, Ради Міністрів Криму, обласних адміністрацій. На відкритті її виступив міністр закордонних справ України Борис Тарасюк.

Промова вразила. «Наприкінці жовтня, — заявив міністр, — ми обиратимемо наше майбутнє: або єдина і стабільна Україна продовжує зовнішньополітичний курс на повернення до співтовариства європейських народів з його заможним і забезпеченим добробутом для своїх громадян, курс на забезпечення безпечного (так в оригіналі. — **Авт.**) зовнішнього середовища для внутрішнього прогресу країни, зміцнення її статусу як регіонального лідера, або звертає назад — до колоніально-маріонеткового існування, стаючи заручницею і жертвою довколишніх конфліктів і криз». Тому курс Кучми має «бути збережений». Міністр багато цитував і самого Президента: за радянських часів так цитували класиків марксизму-ленінізму.

Пригадується, що нинішній Президент ображався й обурювався, коли перед минулими виборами прихильники Кравчука заявляли: або Кравчук і мир, або Кучма і війна. Але саме в такому дусі вчорашня заява його міністра. А як же решта кандидатів на посаду Президента, які вмить стали апологетами колоніалізму й майбутніх конфліктів? «Чи проводили в МЗС якийсь аналіз зовнішньополітичних аспектів програм усіх кандидатів у Президенти, на основі чого міністр міг би робити такі різкі висновки й заяви?» — запитав кореспондент «ГУ» начальника управління політичного аналізу і планування МЗС Андрія Веселовського. З'ясувалося, ніхто такою роботою в міністерстві не займався. Веселовський заявив, що він проглядав програми кандидатів лише у приватному порядку — як виборець. Тільки для себе. Хто проглядав їх для міністра, лишається загадкою.

Власне, учорашню нараду було присвячено проблемі економізації зовнішньої політики (звичайно, у світлі настанов Президента Кучми) і взаємодії в цьому Києва й регіонів. На жаль, про якісь конкретні успіхи міністр у своїй доповіді не повідомив, були лише загальні слова. Але, згідно зі статистикою, обсяги зовнішньої торгівлі продовжують катастрофічно падати — лише за перше півріччя нинішнього року вони зменшилися на 22,5 відсотка! Скорочується експорт. В Україну не йдуть інвестиції. І все це попри згадані Борисом Тарасюком слова Президента: «Гасло дня — економізація зовнішньої політики!». Поки що очевидна лише її передвиборна політизація. І невигадлива агітація.

Анатолій МАРЦИНОВСЬКИЙ.

Ціль виправдовує засоби?

Хоч війна ведеться проти терористів, та страждають мирні жителі. **На фото АП:** поминки за загиблими під час нальоту російської авіації на чеченське село Елістанджи. Днями російський прем'єр Володимир Путін заявив, що Чечня повинна спершу покінчити з терористами, а потім уже йтиметься про припинення вогню. А якщо завдяки Росії у Чечні, окрім терористів, нікого не залишиться?..

Діти на продаж

Молдовських дітей-сиріт пропонують на продаж за 12—13 тисяч доларів, тобто за ціною автомобіля середнього класу.

Таку комерційну пропозицію помістила в Інтернеті, як повідомила газета «Молдавские ведомости», американська компанія «Wasatch International Adoptions». Вік виставлених на аукціон дітей від одного до 8 років. «Родини можуть замовити особливий колір, вік, стать». Компанія гарантує передати потенційним батькам найбільш вибраний «товар» протягом трьох тижнів.

Цікава коротка характеристика дітей із країни їх мешкання: «Діти з Молдови — російсько-румунського походження. Молдавія колись була частиною Румунії, але потрапила під російське правління 1940 року. Більшість людей розмовляють порумунському, однак у країні великий вплив має російська мова. Діти мають кавказьку зовнішність, зі світлим, каштановим чи чорним волоссям».

Нонсенс інтернетівської заявки ще й у тому, що маленьких молдован, які стали чомусь особами «кавказької зовнішності», заборонено не лише продавати, а й усиновлювати в законному порядку, якщо вони фізично здорові, іноземцям. Декілька років тому масовий продаж малюків у США та Ізраїль спричинив сильний скандал у парламенті, історією займалися правоохоронні органи.

Щоправда, як з'ясувалося, з нею не покінчено, навпаки, ганебна практика триває, причому в дусі науково-технічної революції, «старими способами»...

У парламенті кореспондентові «Голосу України» сказали, що ця ситуація — справа прокуратури, але обов'язково під депутатським наглядом.

Світлана ГАМОВА

Кишинів.

Гроші вирішують усе. Навіть на виборах католикоса

Недавно газети Вірменії і зарубіжної вірменської діаспори опублікували заяву шести ієрархів Вірменської апостольської церкви. Як виявилося, в очікувані 26 жовтня вибори нового католикоса всіх вірмен вtручається світська влада.

У заяві, підписаній духовними пастирями Ечміадзинської, Константинопольської, Єрусалимської, Нагірно-Карабаської, Російської та Східно-Американської єпархій Вірменської церкви, стверджується, що «вищі ешелони влади досягли консенсусу на користь одного з кандидатів, якого вони намагаються звести на престол Католикоса. Мораль і законність у процесі обрання Католикоса Всіх Вірмен поставлені під загрозу, що може викликати непередбачувані наслідки».

Ім'я кандидата, якому віддало перевагу політичне керівництво країни, поки що офіційно не називають. Однак усі твердо переконані, що йдеться про керівника Араратської єпархії архієпископа Нерсесяна. Існує версія: його просуває якась доволі могутня у фінансовому відношенні постать із зарубіжної діаспори. Саме ця обставина і вплинула на вибір властей. Адже, як відомо, державний бюджет Вірменії перебуває в незавидному стані.

Коментуючи заяву архієпископів, прес-секретар глави держави Ваге Габріелян спростував твердження про втручання світської влади в справи церкви. Водночас він не заперечував, що Роберт Кочарян справді має з цього приводу власну думку.

А в підсумку Вірменська апостольська церква опинилася на межі серйозного розколу: ієрархи, які підписали безпрецедентну за різкістю заяву, погрожують, що коли влада не припинить тиск, вони, ймовірно, бойкотуватимуть вибори. Якщо ж усе-таки католикосом стане урядовий ставленик, очолювані ними єпархії можуть вийти з підпорядкування Ечміадзина, а це означає, що першопрестольний Ечміадзин може втратити як мінімум третину своєї пастви. Крім того, авторитет Ечміадзина в діаспорі, як і імідж властей Вірменії, відчутно постраждає. А крім моральної шкоди держава зазнає й помітних матеріальних збитків.

Армен ХАНБАБЯН.

Єреван.

Навести лад, а потім — розширятися

Сьогодні не обговорюватимуть проблему розширення Європейського союзу. Набагато актуальніші для ЄС теперішнє становище біженців у Європі й боротьба з організованою злочинністю. Така тема саміту у фінському місті Тампере.

Влада Суомі, яка у другому півріччі головує в ЄС, виступає у ролі господарів зустрічі, а тому до неї ґрунтовно підготувалися.

Так, прем'єр-міністр Фінляндії Пааво Ліппонен провів низку зустрічей з лідерами країн — членів Євросоюзу. У розмові з президентом Франції Жаком Шираком сторони дійшли думки про необхідність створення загальної системи Європейського союзу щодо роботи з біженцями. Ця система має включати єдині критерії приймання та розподілити навантаження окремих країн у справі запрошення іммігрантів. Цю ідею підтримав і глава уряду Швеції Йоран Перссон, заявивши, що «питання міграції населення мають стати центральними на зустрічі в Тампере». Нагадаю: Швеція — одна з країн, яка найбільше запрошує до себе біженців з гарячих точок Європи.

У Тампере порушуватимуть і гостру тему, яка останнім часом асоціюється з «Бенк оф Нью-Йорк» і швейцарськими банками. «Уряди Франції та Фінляндії мають намір розпочати найближчим часом кампанію, спрямовану проти відмивання брудних грошей», — заявив напередодні саміту прем'єр Суомі.

Марат ЗУБКО.

Гельсінкі.

У Тампере відкривається черговий саміт ЄС

«Коли ж ми одержимо справедливу компенсацію?»

Повертаючись до надрукованого

Під таким спільним і одностайним гаслом 9 вересня нинішнього року в Києві відбулося пікетування Посольства ФРН в Україні колишніми жертвами націонал-соціалістських переслідувань («Голос України» повідомляв про цю подію 10 вересня ц. р.). Тоді до посольства запросили голову Української спілки в'язнів — жертв фашизму Маркіяна Демидова. Довго, майже годину, очікували пікетувальники його повернення з обнадійливою звісткою. Нарешті голова спілки приніс коротку відповідь: «Сказали, хай чекають. Можливо, наступного року надійдуть в Україну кошти для справедливих компенсаційних виплат».

«Невже вони чекають, поки ми помремо! Ні, Німеччино, ми домагатимемося свого і не дамо тобі спокою» —такою одностайною була реакція на почуте. Розходилися люди похмурі, засмучені.

Журналістів, які дізналися про цю подію і прибули до посольства, у приміщення, звісно, не запросили. І жодного роз'яснення вони не почули. Тож за кілька днів виникло запитання: цікаво, а якою все-таки була реакція посольства на цю акцію? Чи робить воно хоч щонебудь для того, щоб посприяти не лише учасникам акції, а й усім понад 600 тисячам українців, колишнім мученикам фашизму, котрі лишилися живими й очікують справедливої компенсації за перебування в неволі в роки війни. Вже відомо, що більшість з них одержали мізерні суми компенсаційних виплат, порівняно з «колегами» з інших країн.

За сприяння прес-аташе посольства **Герди Меннель** редакція одержала відповідь начальника Консульсько-правового відділу посольства **Картена Майер-Віфгаузена**. Наводимо її дослівно у перекладі посольства.

«Мені видається необхідним у зв'язку з цим роз'яснити, що у випадку фондової ініціативи німецької економіки йдеться про приватну ініціативу німецьких підприємств, переговори яких з представниками спілок жертв та задіяними урядами підтримує також уряд Федеративної Республіки Німеччина. Уряд ФРН вітає готовність німецької економіки до моральної відповідальності та наполягає на швидкому закінченні переговорів. Можливості Федерального уряду прискорити перебіг переговорів обмежені, оскільки це залежить від адекватного ставлення партнерів по переговорах.

Посольство Німеччини в Києві постійно інформує Федеральний уряд про картину політичного розвитку в Україні та, звичайно, повідомляє про становище колишніх примусових робітників в Україні, про їхню соціальну ситуацію та ставлення до переговорів, що тривають. Посольство в Києві перебуває у постійному контакті з представниками спілок жертв і пояснює зусилля Федерального уряду щодо швидкого закінчення переговорів.

Сподіваюся, що допоміг Вам (читайте — редакції) цією інформацією та залишаюся з повагою Карстен Майер-Віфгаузен, начальник Консульсько-правового відділу».

Дякуючи представникові посольства за відповідь, все-таки хочемо сказати, що жодної нової, свіжої інформації редакція не одержала. Про те, що тривають переговори, «Голос України» розповідав неодноразово, а останній раз досить детально в номері за 11 вересня 1999 року. У відповіді зовсім нічого не сказано, чи повідомило посольство ФРН Федеральний уряд про пікетування, яке відбулося 9 вересня.

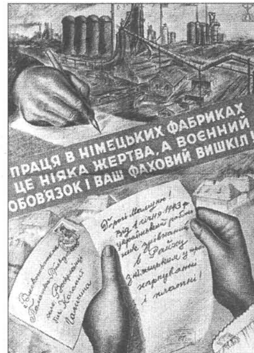
Будемо сподіватися, що посольство ФРН не тільки буде в постійному контакті з представниками спілок жертв, пояснюватиме зусилля Федерального уряду «щодо швидкого закінчення переговорів», а й саме сприятиме прискоренню цього процесу. А це можливо хоча б завдяки оперативному і достовірному інформуванню про акції, що відбуваються в Києві й інших містах України, публікації в українській пресі на цю тему. Провідний лейтмотив, яких, нагадаємо, такий: «Ми, українці, терплячі люди, проте не другосортні».

Тож будемо вельми вдячні посольству, якщо воно повідомить редакцію про свої практичні кроки у прискоренні завершення переговорів, складна дискусія в яких триває довкола головних питань: яку додаткову суму взагалі має сплатити німецька сторона своїм колишнім невільникам, якому числу їх, залежно від життєвого рівня в країнах, де мешкають нині колишні підневільні працівники, чи ні, де вони працювали, часу роботи тощо.

Хотілося б, щоб посольство ФРН доводило до відома Федерального уряду, що українським, колишнім рабам Німеччини, з геть зіпсованим здоров'ям, покаліченою долею, нині живеться дуже тяжко. Для більшості з них додаткова, справедлива компенсаційна виплата Німеччини — це єдина надія на те, щоб хоч якось «протягти» ще кілька років.

З повагою до посольства,
Яків ГАЛЬЧЕНКО.

Старі борги — у довгу шухляду

(Початок на 1-й стор.).

Згідно з німецькою статистикою, ще живі близько 220 тисяч в'язнів концентраційних таборів, яких вважають потерпілими. Їх працю визнано рабською. Для них виділено 2,2 мільярда марок. Ще 2 мільярди марок передбачено виплатити громадянам, яких силоміць забрали в Німеччину для праці на промислових підприємствах. Їх працю кваліфіковано як примусову. За даними різних джерел, лише у країнах Східної Європи мешкає 1,1 — 1,3 мільйона таких людей. В Україні їх налічують 600 тисяч. Ця категорія жертв, на пропозицію Німеччини, має одержати 2 мільярди марок. Іще 600 мільйонів піде на відшкодування майнових збитків, 400 мільйонів передбачено виплатити іншим потерпілим — приміром, тим, на кому ставили медичні експерименти, 700 мільйонів становитиме початковий капітал майбутнього фонду і 100 мільйонів буде використано на організаційні витрати.

Всі, хто очікував рішення німецької сторони, були розчаровані, назвавши його «жалобним відспівуванням», повідомляють німецькі інформаційні агентства. Представники України, Білорусі, Росії, Чехії і Польщі відчули себе ображеними. Вони відхилили рішення німецької індустрії та уряду ФРН, вважаючи його «шокуючо мізерним».

Американські претенденти на німецькі компенсації також стримано сприйняли цю новину. Стюарт Айзенштатт прокоментував її хіба що як хороший грунт для подальших серйозних угод. І справді, сторони домовилися продовжити переговори в листопаді в Бонні.

Поговорити матимуть про що. Адже навіть Отто Ламбсдорф визнав, що, скажімо, компенсації примусовим працівникам будуть не тільки менші, ніж постановили земельні суди, — 15 тисяч марок, а й значно менші за ту суму, що її вже добровільно виплатили «своїм» «остарбайтерам» деякі концерни, — 10 тисяч марок. Багато хто гадає, що сума виплат навряд чи дотягне до 2 тисяч марок. Найбільше від такої «щедроти» постраждають колишні примусові працівники з країн Східної Європи.

Інакшої думки представники Німеччини. Канцлер Герхард Шрьодер у п'ятницю під час брифінгу оцінив рішення з виплати компенсацій як «пристойне». Отто Ламбсдорф був категоричний: «Якщо представники й адвокати жертв нацизму відмовляються від цих грошей, вони взагалі нічого не отримають».

Ніхто не хоче платити старі борги. Тому відомство, що займається проблемою компенсацій, намагається «вивернути» її і сяк і так. Варіантів безліч, а поки що зупинилися на запропонованому Ламбсдорфом. З цього варіанта випадають ті, хто був на службі в хазяїв і працював в сільському господарстві. Так, кому вдавалося потайки погризти бурячину на бауерському полі, вже не можуть претендувати на компенсації, адже умови їх утримання тепер, через більш як 50 років після війни, раптом почали вважати «терпимими». А на думку історика Лутца Нітхаммера, який входить до складу групи уповноважених канцлера, «переможець у другій світовій війні мав використати одержані репарації також і для виплат компенсацій «остарбайтерам», а не на створення атомної зброї. І не наша вина, що колишній СРСР використав ці кошти не за призначенням».

Що й казати, приємно, мабуть, почуватися нацією Гете, Шіллера, Бетховена. І дуже не хочеться пригадувати інших своїх «героїв», та ще й відповідати за вчинене ними. І коли за часів правління канцлера Гельмута Коля Німеччина намагалася усвідомити своє почуття провини за злочини нацистів, то, здається, канцлер Герхард Шрьодер хоче її цього почуття позбавити назавжди. Та як без усвідомлення вини жити далі?

Чомусь у Німеччині майже не говорять про те, що рабську, примусову (чи то як там ще її визначити?) працю використовували не тільки 16 нинішніх концернів, які створили фонд відшкодування, а й практично всі підприємства німецької індустрії. Не було в Німеччині під час війни такого заводу чи фабрики, на яких би не працювали «остарбайтери». Та хто хоче про це згадувати? А тим більше платити... І вже зовсім тут не говорять про те, що під час війни на окупованій території колишнього СРСР працювало чимало промислових підприємств і дуже ретельно, всі без винятку, колгоспи, що відправляли продукцію до «третього рейху». Невже коштів, одержаних від цієї праці, не вистачило б, щоб віддати належне їх співвітчизникам, яким випала ще гірша доля — бути рабами XX століття? Оце тепер німецький уряд намагається зробити їх жертвами ще раз.

У німецького обивателя, який хоч трохи цікавиться цією темою, більш ніж здивування викликає також рішення уряду ФРН передати виплату компенсацій до рук фондів «Взаєморозуміння і примирення», утворених кілька років тому в країнах Східної Європи. Їм, мабуть, і доведеться визначати, яка із жертв «жертвіша». «Здається, в цьому випадку наш уряд вирішив діяти за принципом «їжте самі одне одного», — доходить висновку газета «Франкфуртер рундшау».

Найоптимістичніше на проблему дивиться Америка — вона своїх обстоює до останнього. Американські адвокати, що розраховували на створення фонду з сумою компенсацій не менш як 20 мільярдів марок, знову хочуть показати Німеччині, де раки зимують, нагадуючи, що успіх її експорту в США залежить від виплат жертвам націонал-соціалізму. Можливо, біля цього «вогню» погріються й наші старенькі. Хто доживе, звичайно...

Валентина ПИСАНСЬКА.

Франкфурт-на-Майні.

Пізі віза — бізнесу підтримка

Днями в Києві відбувся кооперайційний день для інноваційних та технічних підприємств, організований Бюро делегата німецької економіки в Україні.

За словами учасників, безпосередність контактів німецьких підприємств та технічних фірм з українськими партнерами дасть новий імпульс у сфері середнього сектора економіки та технічних послуг. Також надаватиметься допомога з правових питань, консультації з кооперації у сертифікації, технічній надійності, якісному менеджменті.

Посол ФРН в Україні доктор Гайкен зазначив, що всіляко сприятиме діловим стосункам українських бізнесменів з німецькими колегами. Зокрема, в отриманні віз. До слова, тільки за вересень цього року наші співвітчизники отримали 14 тисяч віз.

Фото Сергія **КОВАЛЬЧУКА.**

У номер

✔ Київ

Смерть на дорозі

Початок тижня став «урожайним» на автопригоди. Як повідомив старший інспектор з особливих доручень УДАІ МВС України Анатолій Терещенко, одна з трагедій сталася на автодорозі Одеса—Новоазовськ. Водій мікроавтобуса «Мерседес-Бенц» відволікся від керування і скоїв наїзд на автомобіль «Газ-53», що стояв. Як наслідок — загинуло шість чоловік. Усього впродовж понеділка та вівторка різні ДТП позбавили життя 20 чоловік. Минулий тиждень забрав життя в 116.

УДАІ МВС України закликає водіїв та пішоходів бути уважними на дорогах.

✔ Луганськ

Крадуть і не червоніють

Державна холдингова компанія "Краснодонвугілля" попри невеликі зміни на ліпше і надалі гарантує постійний головний біль керівникам і області, і галузі. А співробітникам служби боротьби з організованою злочинністю управління МВС України в Луганській області — постійну роботу. Адже на вугільних підприємствах "Краснодонвугілля" кримінальні структури спільно з керівниками роблять свої оборудки ударними темпами, не червоніючи нітрохи при цьому. Тільки з початку року тут удалося розкрити понад 70 економічних злочинів, з яких 24 — крадіжки в особливо великих розмірах. Під слідством в очікуванні суду нині перебувають 36 керівників-вугільників. А скільком ще вдалося уникнути притягнення до відповідальності!..

✔ Кіровоград

Резонансний злочин розкрито

Вибух, що пролунав 6 вересня поблизу кіровоградського готелю «Європа» і від якого постраждало троє мешканців обласного центру (один із них помер у лікарні), вчинено проти директора магазину «Євромода», розміщеного навпроти готелю. Такого висновку дійшли правоохоронці, заарештувавши чоловіка, який виготовив вибухівку. Хімік за фахом, він виконував завдання лідера одного із злочинних угруповань.

✔ Рівне

Є й такі пункти

За даними медиків, близько сорока тисяч мешканців Рівного страждають на гіпертонію, і ще двом тисячам рівненчан щороку вперше ставлять такий діагноз. А тому поміряти артеріальний тиск для багатьох є необхідністю. Крім стаціонарних лікарських закладів, це можна зробити безплатно в десяти пунктах, які відкрито у місті за сприяння благодійних організацій.

✔ Харків

Політ нормальний

Перший серійний 52-місний літак Ан-140, призначений для пасажирських і пасажиро-вантажних перевезень близькомагістрального сполучення, виконав свій перший політ над аеродромом Харківського державного авіаційного виробничого підприємства. Планують, ця «аннушка» експлуатуватиметься в Харківському авіазагоні.

За своїми технічними можливостями машина — справді чи не найкраще зі створеного вітчизняними авіабудівниками. Літак витримує до 40 мм обледеніння, може сідати на засніжених смугах високогір'я або, приміром, у пустелі з кутом нахилу від -45 до +45 градусів.

У найближчому майбутньому на літак чекають випробування на морозостійкість в Якутії, де температура падає до -40, а після сертифікації він замінить Ани-24 і Яки-40, що відпрацювали свій ресурс.

Юні богунці — майбутня військова еліта України

Боярській філії Київського військового ліцею (КВЛ) імені Івана Богуна лише рік

Армія

Заклад юний, як і його вихованці. 200 тринадцятирічних хлопців разом із вихователями перебувають тут цілодобово. А це означає — процес навчання триває безперервно.

Про становлення та перспективи філії військового ліцею розповідає його начальник полковник Микола Гоголь.

— Миколо Григоровичу, в Києві з давніх-давен було Суворовське училище. Нещодавно його перейменували в ліцей. Задля чого було створено його філію?

— Власне, це було рішення міністра оборони України. Воно мало кілька цілей. По-перше, зберегти унікальну лікувальну базу, що залишилася від військового дитячого санаторію. По-друге, дати освіту дітям-сиротам та дітям з багатодітних сімей. Потретє, створити навчально-оздоровчий комплекс для ліцеїстів з усієї країни.

У результаті дитяче залишилось за дітьми. А Міністерство оборони взяло на себе піклування про певну частину майбутньої нації. Сьогодні чверть наших вихованців — круглі сироти, 75 — діти, батьки яких загинули під час виконання службових обов'язків, діти «чорнобильців». Лише 75 навчаються на загальних підставах. Але більшість — із багатодітних сімей.

На жаль, Міністерство у справах сім'ї та молоді майже забуло про свої обіцянки відшкодовувати 30 відсотків витрат для утримання ліцеїстів...

— Непростий добір юнаків, мабуть, потребує посиленої уваги до виховної роботи?

— Зрозуміло, що батьківське тепло навряд чи заміниш на всі сто, але ми намагаємося це робити. Умови для цього створено хороші. В кожному взводі по два вихователі. Є психологи. Всі фахівці мають вищу освіту та великий досвід роботи.

— Миколо Григоровичу, чи відводиться певний час на духовне виховання юнаків?

— Так, кілька годин духовного відродження введено навіть до розкладу дня. Крім ознайомлення з культурою, викладачі роблять екскурс у релігію. Хоча майже із самого початку я помічав у своїх підопічних потяг до двох речей: комп'ютерів і церкви.

З'ясувалося, що 130 юнаків хрещені. Інші — ходять до церкви й мають бажання похреститися. Ще більшим було моє здивування, коли наші вихованці виявили бажання стати хрещеними батьками. Взимку до мене завітав директор Боярського будинку дитини. Вони давно виношували ідею похрестити майже тридцятьох своїх дво-трирічних вихованців. Запропонували моїм хлопцям стати хрещеними батьками. Вони жваво відгукнулися, і подія відбулася.

Тоді ми остаточно переконалися: у філії ліцею має бути власна капличка. Але без спонсорських коштів нам просто не під силу її збудувати. Згодом потенційні спонсори могли б стати хрещеними батьками для наших вихованців.

Костянтин ХІВРЕНКО.

Утамування спраги з розмахом

Кримінал

Більш як рік працював у Кіровограді підпільний цех з розливу оцту та солодкої води. Його продуктивність сягала 800 пляшок за добу, а реалізовували продукцію на ринках міста.

Напої виготовлялися в умовах цілковитої антисанітарії у приватній оселі на околиці обласного центру. Водопровідну воду змішували з барвниками і розливали у немиті пляшки.

Коли працівники державної служби боротьби з економічними злочинами УМВС України в Кіровоградській області навідалися до підпільного підприємця з обшуком, вони були вражені розмахом, з яким працював цех. Там було вилучено півтори тисячі пляшок безалкогольних напоїв, 5800 літрових пляшок з оцтом, 850 літрів оцтової кислоти, понад десять тисяч порожніх пляшок та 19 тисяч етикеток різних напоїв. Усе це не вмістилося на трьох вантажівках...

Підприємець, якому належав цех, повідомив правоохоронцям, що, здійснивши кілька поїздок до Києва та Одеси, налагодив канали надходжень скляної і пластикової тари під воду та оцет, дістав рецептуру напоїв «Лимонад», «Дюшес», «Кола», «Оранж» та інші. Із Сіверськодонецька завіз оцтову кислоту, у друкарні Кременчука замовив етикетки. Устаткування для розливу газованої води придбав за 180 доларів у Молдові, решту замовив на кіровоградському заводі «Гідросила».

Підпільний бізнес давав непоганий прибуток. На підприємця працювали десять найманих робітників, продукцію на ринки вивозили кількома вантажівками. Підприємець усерйоз замислювався над розширенням виробництва і в одному із підсобних приміщень почав лаштувати обладнання для розливу оцту в зимових умовах. Та на заваді стали правоохоронці...

Зважаючи на те, що наше законодавство за такі злочини не передбачає серйозного покарання, горе-бізнесмен, певно, відбудеться штрафом.

Олег БОНДАР.

Кіровоград.

Прикрий, комбіную...

Гроші як податки, які надходять до бюджету, передусім потрібні для того, щоб на зворотному етапі забезпечити зарплатами, пенсіями соціальні групи населення. Якщо ця схема ламається, то насамперед страждають прості люди.

У поле зору співробітників податкової міліції та управління Служби безпеки Хмельницької області потрапило спільне американо-українське підприємство «Петротрейд».

Документально доведено співробітництво цього підприємства з низкою фіктивних фірм Києва, Одеси, Донецька та Артемівська з метою мінімізації податкових зобов'язань та незаконного відшкодування податку на додану вартість. Встановлено, що нафтопродукти для закритого акціонерного товариства поставляли з країн близького зарубіжжя через фіктивні структури, що створювало умови, за яких пальне не розмитнювалося чи розмитнювалося частково і, як результат,— його вартість ставала нижчою. А звідси —швидкий оборот товарних і грошових потоків, який давав значні прибутки. За попередніми підрахунками, спільним підприємством на фіктивні фірми перераховано більш як півмільйона гривень.

Але це ще далеко не все. Вилучені бухгалтерські документи про надходження бензину на автозаправні станції засвідчили його пересортування. Викрито факти реалізації бензину А-76 як бензину А-92, а А-92 як А-95. Лише одна така оборудка мала дати «навару» на кілька десятків тисяч гривень. Зрештою, факт невідповідності бензину зі вказаним на папері октановим числом його фактичному числу підтверджується відповідними контролюючими службами. За цим фактом порушено кримінальну справу. Всього за актом перевірки по спільному підприємству донараховано майже 2 мільйони гривень, стягнуто до бюджету понад 1 мільйон гривень. Податківці проводять подальшу документальну перевірку.

Дивує лише позиція обласного арбітражного суду, який, незважаючи на порушення кримінальної справи, взявся захищати недобросовісних представників нафтобізнесу.

Віктор ЧИЖ,
підполковник податкової міліції.

Контрабанда

Як із «West» шкуру зняли...

Нещодавно завдяки співпраці обласного управління Служби безпеки та закарпатських митників на посту «Чоп» затримано два камioни. Їхали вони з Російської Федерації до ФРН. Керували цими багатотонними автомобілями польські водії. Московська фірма нібито відправляла на адресу німецького партнера партію шкур великої рогатої худоби для подальшої обробки. Вантаж був відповідно задекларований у супровідних документах і не мав викликати жодних сумнівів у правоохоронців. Та під час огляду виявилося, що солоні шкури використовувалися як «упаковка», в котрій було замасковано 21 тисячу 600 блоків цигарок «West» на загальну суму, що перевищувала 312 тисяч гривень. Контрабандисти, здавалося б, врахували все, аж до різниці у вазі між шкурами й цигарками, «компенсувавши» останні... бетонними плитами.

А на митному посту «Ужгород» увагу працівників СБУ та митників привернув потужний камioн «МАН», за кермом якого був громадянин Румунії. Він провозив транзитом через Україну два автомобілі «Лендровер» від однієї з англійських фірм на адресу контингенту збройних сил Великої Британії, що дисльовані у Приштині (Косово). Але камioн обрав досить цікавий і не дуже оптимальний маршрут: Велика Британія—ФРН—Чехія—Словаччина —Україна—Румунія—Югославія. Під час огляду вантажу виявлено 2 комплекти незадекларованих радіостанцій, у числі яких 2 стаціонарні та 24 мобільні.

Іван ГУДЗОВАТИЙ.
Закарпатська область.

Запорозька чайка: злет — перед Покровою

Сьогодні в Запоріжжі буде піднято з глибин Дніпра на берег Хортиці запорозьку чайку — бойовий човен запорозьких козаків

«Голос України» писав про знахідку запорізьких підводних археологів (дивіться номер від 14 квітня 1999 року — «Порятуймо запорозьку чайку!»). Розповідь привернула увагу народного депутата України Олексія Кучеренка, і він вирішив узяти участь у реалізації проекту. Завдяки активності парламентарія, якого було обрано співголовою комітету з врятування чайки (див. номер «ГУ» від 3 липня), археологи повірили в реальність мрії. Йдуть останні приготування до підняття національної реліквії. Про це — розповідь авторів унікальної знахідки та їхніх помічників.

Валерій Нефедов, керівник Запорізької експедиції підводних археологічних робіт Національного заповідника «Хортиця», завідувач відділу охорони пам'яток історії та архітектури:

— Ми готові до підйому чайки і до наступного етапу проекту — консервації та реставрації човна. Маємо необхідну кількість консервантів — поліетиленгліколю. Його придбано за сприяння фонду «Допомога», створеного Олексієм Юрійовичем Кучеренком. До підйому треба було повністю розкопати судно, дослідити його всіма археологічними методами, зафіксувати всі розташовані поблизу об'єкти.

У ході підводних робіт нинішнього року, особливо після весняної повені, котра завдала великої шкоди береговій лінії і розмила грунт на дні Дніпра, експедиції вдалося відкрити нові об'єкти. Остови суден, що відкрилися неподалік чайки, мають також величезний науковий, історичний та культурний інтерес. Серед них — остов «запорозького дуба», річкового судна, що могло виходити також і в море, трохи меншого за чайку. Якщо морська чайка була завдовжки 60 футів — 18,3 метра, то «дуб» мав довжину 40 футів. І не мав такої потужної артилерії, яку несла чайка. У документах 1736—1739 років згадується, що будували «дуби» — і довбані, і набірні — за західноєвропейською технологією. Ми виявили «дуб» набірної основи.

Ще корабель — мабуть, один із найбільших серед тих, що входили до складу Дніпровської гребної флотилії — за нашими попередніми висновками, або бригантина, або прам. Це — корабель із повним вітрильним спорядженням, що водночас лишався і веслувальним судном, носив потужну артилерію.

— Наші пам'ятники пов'язані з діяльністю Запорізької верфі 1736—1739 років. Знайдена чайка, зберігаючи пропорції і тактичні властивості чайок XVI-XVII століть, побудована з використанням передового досвіду країн Західної Європи. Цим підтверджується еволюція суднобудування запорозьких козаків, що своїм корінням йде у глибоку давнину — епоху Київської Русі й навіть до неї.

Максим Остапенко, член експедиції, науковий співробітник заповідника:

— Щодня з чайкою працюють два «важкі» водолази і група з 8 «легких». Через гідромонітор, прикріплений на плавкрані, подається вода на глибину, де водолаз у важкому спорядженні (його костюм важить близько 90 кілограмів) гідроелектором розмиває навколо чайки весь пісок. «Важкі» водолази працюють під водою по чотири години. Це надзвичайно важка праця. За чотири години вдається прибрати від чайка близько двох кубічних метрів грунту.

Валерій Козирєв, співголова комітету з врятування чайки, директор культурного центру «Хортиця», голова правління акціонерного товариства «Промислово-страховий альянс»:

— Якби громадський благодійний фонд «Допомога», очолюваний Олексієм Кучеренком, не допоміг придбати 11 тонн поліетиленгліколю, нічого було б і мріяти про підняття чайки, а тим паче про її збереження для нинішніх і майбутніх українців. Значну допомогу в реалізації проекту надало чимало підприємств і колективів із України, але найбільшу — запорізькі. Конструктори Запорізького алюмінієвого комбінату всього за тиждень зробили необхідні креслення стапеля для підйому чайки з урахуванням її матеріалу й профілів. Робітники алюмінієвого й виготовили стапелі.

А ось пошук приміщення, придатного для консервації та музеєфікації чайки поки що не увінчався успіхом.

Олексій Кучеренко, народний депутат України, співголова комітету з врятування чайки:

— Недавнім указом Президент України встановив нове національне свято — День українського козацтва. І ось напередодні така подія. Я вдячний долі за те, що прилучила мене до проекту «Запорозька чайка». Нам удалося знайти кошти — зібрати з миру по нитці, щоб закупити все необхідне. Впевнений: легендарна чайка стане національним символом і України, і Запорізької області.

Володимир ДУПАК.

Запорізька область.

Оголошення

У номер

Спробували і виграли

(Початок на 1-й стор.).

— Коли працюємо, забуваємо про свої хвороби, — каже Марія Василівна, з якою погоджується і чоловік.

Я звернула увагу на руки обох моїх співрозмовників —загрубілі й порепані від щоденної праці. Бо у господарстві Сидорчуків три корови, по двоє свиней та овець. А ще ж є кінь, з допомогою якого обробляють 1,15 гектара городу.

Землю Сидорчуки люблять: обоє за освітою агрономи. Андрій Лаврентійович сорок два роки пропрацював агрономом на колективній ниві, нагороджений медаллю «За трудову доблесть».

Ось такі вони, наші передплатники, щирі, працьовиті і віддані, за що їм дякуємо і зичимо здоров'я та всіляких життєвих гараздів.

Олександра ЮРКОВА.
Рівненська область.

Тому що Бог любить трійцю

На III Міжнародному конкурсі балету імені Сержа Лифаря в Києві завершився I (відбірковий) тур

Оскільки вхід до Національної опери, де проходить конкурс, вільний (крім партеру), за суперництвом майбутніх балетних зірок уважно спостерігають юні глядачі. І не мовчки, а нагороджують кожного талановитого конкурсанта вигуками «Браво!» та оплесками. Але змагання є змаганням. Хвилювання, напруженість відповідальності, врешті — прагнення перемогти позначаються на виступах. Ось юна балерина спіткнулася, і зал співчуваюче видихнув «Ах!», ось танцівник мало не втратив рівновагу, і його прихильники на якусь мить затамували подих. Ніщо не випадає з поля уваги вдячної аудиторії: хтось захоплюється вишуканими костюмами конкурсантів, когось дивує присутність в одязі російських танцівників державного триколора...

Честь відкрити конкурс за жеребом випала одеситці Олесі Мірошниченко. Вона випускниця Новосибірського хореографічного училища, працює солісткою балету Одеського театру опери і балету. Гастролювала в Китаї, Лівані, Кореї.

— Зрозуміло, що київський конкурс — видатна подія в культурному житті України, — поділився думками член журі Алекс Урсуляк (Канада). Він нині працює в Австрії. Алекс Урсуляк вивів на світові балетні виднокола уродженця Кривого Рогу видатного танцівника Володимира Малахова. — Він працює на майбутнє. Не випадково переможниця I конкурсу Ірина Дворовенко одразу була визнана й запрошена до кращого американського балетного театру. Будуть відкриття і нині. Я бачу талановитих претендентів і на гран-прі, й на інші премії. Є проблема з термінами проведення конкурсу. Після літнього відпочинку потенційним його учасникам з Європи та світу немає коли серйозно підготуватися. Лише цим пояснюється цьогорічна досить скромна присутність зарубіжних учасників у авторитетному конкурсі, який Генеральною Асамблеєю та Конгресом Всесвітньої Ради танцю ЮНЕСКО включений до реєстру найпрестижніших міжнародних балетних конкурсів і взятий під їхній патронат.

Сьогодні на III Міжнародному конкурсі балету імені Сержа Лифаря другий тур. Напруженість боротьби наближається до кульмінації.

На знімках: переможниця I конкурсу Ірина Дворовенко; член журі Алекс Урсуляк.

Віталій АБЛІЦОВ.

Караул: цукор дешевшає...

Тенденції

З початком нового сезону цукроваріння ціна на цукор на Вінниччині поповзла донизу. Впродовж останніх трьох тижнів він подешевшав із 2—2,1 грн. за кг до 1,2—1,25 грн. Але це не межа. Спеціалісти прогнозують, що найближчим часом красна ціна становитиме не більше однієї гривні за кілограм.

Любителям солодкого чаю є нагода випити зайву чашку. А ось цукровари чухають потилицю. Для них це ще один удар нижче пояса. Доведені до відчаю відсутністю паливно-енергетичних ресурсів для забезпечення роботи підприємств — найперше мазуту й дизпалива, — виробничники змушені віддавати свою продукцію за безцінь. Важко повірити: торік весь (!) вінницький цукор пішов за ціною нижчою від собівартості (?!). Прибрали його до рук підприємливі комерсанти —тільки у них є все необхідне для роботи цукроварень.

Це вже очевидно: бал на ринку цукру правлять ділки. Вони, наприклад, диктують ціни на нафтопродукти. Дійшло до того, кажуть в асоціації «Вінницяцукор», що вартість мазуту (його припасено тільки п'яту частину) — продукту переробки нафти — уже дорожча за... саму нафту.

Отже, основна кількість солодкої продукції нині знову опиниться в руках ділків. Яким буде наступний акт у театрі абсурду, за яким спокійно спостерігає держава, неважко передбачити. Знову повториться минулорічна ситуація. Через деякий час цукор реалізовуватимуть утридорога. Приблизно один мільярд гривень від такої оборудки поклали підприємці в кишені торік. До того ж названа цифра, вважає народний депутат України від Вінниччини, один із авторів закону "Про регулювання виробництва і реалізації цукру" Олег Юховський, є приблизною. Детальніші підрахунки підтвердили б, що вона значно вища. На думку О. Юховського, ситуацію докорінно могло б змінити введення в дію названого закону. Тоді кошти, що незаслужено дістаються тим, хто не сіє буряки і не варить цукор, одержали б справжні виробники. Але важливий документ тримають у Кабміні під сукном: чиновники ніяк не спроможуться «народити» механізм його дії. А може, не хочуть?..

Віктор СКРИПНИК.
Вінницька область.

«Дніпромлин» меле — борошно буде

Неодмінно високого гатунку, засвідченого неабияким попитом споживачів

Спонсор «ГУ»

Понад сто років тому промисловець Іван Фаст на вулиці Широкій в Катеринославі побудував перший тут паровий млин. Він виявився не просто найбільшим в окрузі — сюди почали везти пшеницю на переробку з найвіддаленіших куточків, а борошно потім і за рубіж. Бо було воно висобоякісне. Вся Європа не приховувала захоплення. Теперішнє акціонерне товариство «Дніпромлин» вернуло цю славу і знову виготовляє бездоганну продукцію, котра має попит не лише у Дніпропетровську.

Щодня з ранку й до вечора неподалік від прохідної підприємства можна бачити чергу покупців. І далеко не куцу. То черга ця, уявіть собі, радує. «Дніпромлин» реалізує борошно і для населення — по гривні шістдесят копійок за двокілограмовий пакет. Зовсім непогано, згодні? Дешевше, ніж поряд на ринку. Зате для приготування випічки вдома кращого борошна не знайти. Це вам підтвердять усі наші домогосподині, котрі віддають перевагу продукції «Дніпромлина». Як, звичайно, і спеціалісти-пекарі тутешніх та багатьох довколишніх хлібозаводів, бо для них ліпшого постачальника також шукати не треба.

Здається, й не скажеш буденними словами, як це вдається колективу «Дніпромлина». Поет Василь Симоненко свого часу дійшов висновку: «першим був не господь і не геній, першим був простий чоловік», який «ходив по землі зеленій і між іншим хлібину спік». А щоб і хороше борошно змолоти, теж треба не лише хист мати, а й душу вкласти. Якщо хочете, то і совість та сумління, в чому переконаний нинішній голова правління АТ «Дніпромлин» Микола Комішанов. А саме з його ім'ям пов'язана теперішня гордість підприємства за свою продукцію. Микола Костянтинович вважає, що випікати неякісний хліб — великий гріх на землі, чого ні в якому разі не можна собі дозволяти. Адже які делікатеси не з'являлися б на столах людей, хліб був і залишається найпершим, найціннішим і найпоживнішим продуктом харчування.

— Може, ви про це й писати не станете, — каже Микола Комишанов, — але ми в своєму колективі зберегли усе те краще, на чому трималися раніше, за соціалізму. Передусім серйозний, якщо не жорсткий контроль за зерном, яке приймаємо на переробку. А потім — прискіпливий контроль за дотриманням технології на всіх без винятку операціях. Далі: по-людськи вшановуємо та заохочуємо тих, хто працює ретельно й добросовісно. А що саме в ці останні роки переоснастили борошномельні потужності більш сучасним обладнанням, то це тільки послужило стимулом працювати набагато краще.

Не могли ми обійти ціни на хліб. Чи не подорожчає бува? Єдине, в чому на всі сто відсотків певен Комишанов, так це те, що колектив «Дніпромлина» робитиме все від нього залежне, щоб першокласне борошно його виробництва було доступне населенню і хлібопекарням. Бо, якщо чесно, то вже півтора року з усього зерна, яке переробляє підприємство, закуплене в свої засіки державою, не перевищує одинадцяти відсотків. Решта — поставлено численними комерційними структурами або придбано самим АТ. В основному і нині його постачають комерсанти. То для тих, хто потім борошно відправляє на місцеві заводи, дніпропетровці переробляють зерно за «демпінговими» цінами. Багато можна язиками молоти про те, хто та як уболіває за рідний народ, та краще на ділі сприяти тому, щоб усе в наших людей було гаразд.

Якщо Василь Симоненко висловлював хвалу простій людині, весь сенс буття якої «в паляниці звичайній живе», то чому і нам не сказати бодай кілька добрих і теплих слів на адресу працівників АТ «Дніпромлин», котрі щомісяця виготовляють 7—9 тисяч тонн бездоганного борошна, а за сприятливіших умов — вдвічі більше.

Микола НЕЧИПОРЕНКО.
Дніпропетровськ.

***Від редакції:** Майбутнім передплатникам «Голосу України» на наступний, 2000-й рік у Дніпропетровській області раді повідомити, що «Дніпромлин» для розіграшу виділяє кілька мішків першосортного борошна.*

Спорт

Запрошення прийнято

Олімпізм. Позавчора в залі колегій Держкомспорту президент НОК України Іван Федоренко у присутності членів виконкому та преси підписав офіційного листа до МОК, в якому Україна підтвердила свою участь в Олімпіаді-2000 в Сіднеї (Австралія).

Нещодавно надійшло запрошення українським атлетам на літні ігри. Його підписав президент МОК Хуан Антоніо Самаранч. Отже, спортивна Україна збирається до Австралії. Хоча не все гаразд у її олімпійському таборі. Напевно, ви вже здогадалися, що мова піде про брак коштів. До речі, учора про цю та інші проблеми говорилося на зборах олімпійців з участю Прем'єр-міністра України Валерія Пустовойтенка.

А поки що 165 українських атлетів уже здобули олімпійські ліцензії. І серед тих, хто досяг цього останнім часом, — борці вільного стилю, які брали участь у чемпіонаті світу, що відбувся в Туреччині. Зокрема, Ельбрус Тедєєв вдруге став чемпіоном, а Олександра Захарука удостоєно бронзової нагороди.

Ірландці невдоволені

Футбол. Делегація федерації футболу Ірландії вирушила до УЄФА, щоб відстоювати свої права. Представники зеленого острова дізналися, що сьогодні під час жеребкування пар матчів «плей-оф» за чотири путівки на Євро-2000 буде проведено розсіювання учасників. До елітної групи, найпевніше, потраплять збірні Данії, України, Англії та Шотландії. Можливі ще варіанти. Але ірландці відчувають, що за будь-яких обставин до еліти їм не потрапити. Тому й намагаються тиснути на головний футбольний орган Європи. Один раз їм це вдалося. Згадаймо історію, як вони не пустили до себе на відбірковий матч збірну Югославії. Але за цей вибрик відбулися лише штрафом. Як буде цього разу?..

Нагадаю, що стикові матчі відбудуться 13 і 17 листопада, і серед їхніх учасників (окрім уже названих) — ще й збірні Ізраїлю, Словенії і Туреччини.

«Динамо» розраховує на підтримку

Як відомо, 19 жовтня в Києві, на НСК «Олімпійський», наші динамівці в черговому матчі Ліги чемпіонів прийматимуть німецький клуб «Байєр» (Леверкузен). Як відомо, в першому поєдинку на полі суперника українські чемпіони зіграли пристойно і все завершилося внічию — 1:1. Отже, у киян є шанс побороти́ся за вихід до другого кола змагань.

Звичайно, до матчу з німцями єдиний представник України в єврокубках готується сумлінно й ретельно. Однак він дуже розраховує на те, що трибуни головної арени країни будуть заповнені. До речі, як розповів генеральний директор «Динамо-Атлантик» Матвій Зміховський, квитки зартістю 1, 5, 10, 20, 30, 40 та 50 гривень надійшли у продаж ще 28 вересня. Вже отримано десятки тисяч заявок на квитки з усіх куточків України та закордону. Отже, підтримаємо «Динамо»!

Добірку підготував
Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

Редактор номера Анатолій СОЛОНСЬКИЙ.
Перший заступник головного редактора Анатолій ГОРЛОВ.
Редколегія: Олександр БІЛИК, Леонід БРОВЧЕНКО, Віталій ЖЕЖЕРА, Володимир КРАСНОДЕМСЬКИЙ, Світлана ПИСАРЕНКО, Анатолій СОЛОНСЬКИЙ, Віталій СУДДЯ.
Головний редактор Сергій ПРАВДЕНКО.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Загальний тираж 236694.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 03047, Київ-47, проспект Перемоги, 50

Зам. 0311190.
1234567890

Голос України

Газета виходить з 1 січня 1991 року.
Адреса ВР України: 252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5.
Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.
☎ ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-86-50, 441-89-34, 441-89-44; телефакс — 449-85-62.
E-mail: sekret@golos.relc.com

Засновник і видавець – Верховна Рада України